

den ny Regering vilde tage Skattereformen op og stræbe at gennemføre den, var det da deres Mening, at vi simpelt hen skulde indskrænke os til at genoptage den Skattereform, som havde vist sig uigennemførlig og var strandet efter 4 Aars Forhandlinger? Jeg kan dog ikke tro, at det har været Meningen. For mig i alt Fald har det afgjort fra første Færd staaet saaledes, at det ikke kunde føre til Maalet, at Regeringen vilde genoptage den tidligere Reform i den Skikkelse, hvori den var foreslaaet og forsøge at føre den videre frem. Men lige over for den Holdning, som netop dette Ting har indtaget, har jeg dog heller ikke kunnet tænke mig, at det skulde kunne lykkes at føre den igennem, blot ved at kaste de to indirekte Skattelove over Bord og føre de to saakaldte direkte Skattelove videre. Jeg har heller ikke kunnet tænke mig, at der skulde aabnes en bedre Udsigt for disse to isolerede Skatteloves Gennemførelse, ved at give saadanne Tilføjelser til dem, som nu ere skete fra Kommissionens Side og i det andet Ting, og som visselig ikke ere en Imødekommen af de Synspunkter, som dette Ting under de fire Aars Forhandlinger stedse har hævdet. Naar det ærede Medlem nu bebrejdede mig, at mine Forslag heller ikke stemmede med, hvad dette Ting ønskede, vil jeg dertil svare, at jeg vilde have betragtet det som en absolut Fejl, om jeg ved Udarbejdelsen af Forslagene vilde se at imødekomme til Punkt og Prikke, netop, hvad det ene Ting ønskede uden Hensyn til, hvad der kunde ventes gennemført i det andet Ting. Det er en given Sag, at naar man stiller Forslag, som man selv betragter som Mæglingforslag, vinde de ikke i første Øjeblik Tilslutning, i alt Fald ikke nogen varm Tilslutning, fra nogen af Siderne, det maa man være belavet paa, men dermed er det ikke givet, at der ikke under fortsat Forhandling kunde naas Tilslutning til disse Forslag, og det er vedblivende min Mening, at det kunde være naaet. Men naar Regeringen fremkommer med sine omhyggeligt overvejede og udarbejdede Forslag, som den har udarbejdet netop med det for Øje at fjerne de Anstødssten, der hidtil have været for en Overenskomst mellem de to Ting, og netop med det Ønske, at det maa lykkes at tilvejebringe en Forstaaelse mellem de to Ting, og naar man saa straks mødes her i dette Ting, ikke med Udtalelser om, hvad dette Ting mener om disse Forslag, men om, hvorvidt de kunne ventes at være antagelige for det

andet Ting, saa maa det ærede Medlem have mig undskyldt, at jeg ikke kan betragte ham som en saadan inappellabel Højesteret i dette Spørgsmaal, at jeg uden videre kan godkende hans Erklæring om, at disse Love ikke ere gennemførlige i det andet Ting; derom forekommer det mig, at det ærede Medlem kunde lade det andet Ting selv dømme, naar Loven kom dertil.

Det er vedblivende min Overbevisning, at vare disse Forslag, hvorved Regeringen tilbyder Kommunerne 2¹/₄ Mill. Kr., som ikke forlanges kompenseret med nogen ny Skat og yderligere gaar ind paa en Formueskat og ophæver Land- og Ligningskatten og nedsætter Bygningsskatten, vare disse Forslag blevne i det væsentlige — thi jeg har jo fra første Færd erklæret mig villig til Forhandlinger og Indrømmelser — vare de i det væsentlige blevne vedtagne i denne Form i dette Ting, saaledes at Regeringen og Landstinget i Enighed kunde tilbyde det andet Ting saadanne Forslag, anser jeg det for meget sandsynligt og trods det ærede Medlems Erklæring anser jeg det vedblivende for meget sandsynligt, at det andet Ting dog neppe uden videre vilde have afvist et saadant Tilbud.

Jeg skal endnu kun udtale, at det dog vistnok maa være klart for de fleste, som ville overveje den politiske Betydning af disse Forslag, at er der nogen for hvem det maatte staa som ønskeligt at faa denne Sag ført til Ende og til en god Ende snarest muligt, om muligt i denne Samling, saa er det tilvisse Regeringen.

Oct. Hansen: Jeg anser ikke den ærede Finansminister for nogen god Dømmer om, hvad Folketinget vil eller ikke vil, og naar han altsaa bebrejdede det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), at han vilde udtale sig, som om han var Højesteret med Hensyn til, hvad Folketinget vilde, tror jeg, at han gjorde meget bedre i at følge denne Anvisning, end at følge den, der f. Eks kom fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), som vistnok heller ikke kender Folketinget. Hvorvidt den ærede Finansminister kender Folketinget, det nærer jeg Tvivl om, skønt han jo har været Medlem af Folketinget i mange Aar. Han har ganske vist, den Gang han traadte ud af Folketinget, og ikke havde Udsigt til at kunne blive valgt ind igen, givet det et Skudsmaal, som man skulde tro, maatte forudsætte et noget indgaaende Kendskab til det. Men naar han har den Tanke om